

Ludská slabosť...

My, ľudia nechceme byť slabí, chceme byť silní a úspešní. Slabosť vnímame ako niečo, čo nás diskredituje, znehodnocuje v očiach druhých, ako niečo čo nám búra naše predstavy o sebe samých. Máme pocit, že každý prejav našej slabosti i každý neúspech nás vylučuje z okruhu šťastných ľudí, že musíme byť vždy silní, aby sme na všetko stačili a aby sme všetko sami zvládli.

Snažíme sa o to, aby sme sa vyrovnali silným, ktorí sú okolo nás. Hanbíme sa, keď niečo nedokážeme, keď nevládžeme, či nemôžeme, keď jednoducho povedané „zlyhávame“. A pretože všetci sme slabí, nechceme si to pripustiť. Slabosť preto ukrývame a trpíme ju len s pocitom viny. Pán Ježiš nás vykúpil skrze kríž aj preto, aby sme sa nebáli priznať si svoju slabosť a svoje zlyhanie. Ako ľudia, a naviac poznačení dedičným hriechom, sme slabí už svojou prirodzenosťou a nemáme preto inú cestu, než počítať s tým a naučiť sa s týmto vedomím žiť i rozumne sa zariadiť: spolupracovať s ľuďmi, ktorých nám Boh poslať a najmä so samotným Bohom, vediac, že bez neho nie sme nič a nič neodkážeme. Boh nie je prekvapený ani zaskočený našou slabosťou. On vie, že bez jeho pomoci nielenže budeme stále padať, ale nebudeme schopní ani vstávať a ísť ďalej...

Veľká časť nepokoja, napätí a nespokojnosti v našom živote je zapríčinená nesplnením našich túžob a predstáv. Veľa sklamaní, znechutení a odporu vzbudzuje v nás skúsenosť nesúlady medzi tým, čo by som chcel, čo by som mohol s tým, čo napokon naozaj môžem a čo dokážem. Prvý problém je problém ľudskej pýchy, ktorá sa pred ničím nezastaví a človek ňou ovplyvnený je zaslepený. Nevidí reálne a skutočne, čo môže a tak si myslí, že dokáže všetko a môže všetko. Svätý Pavol o týchto ľuďoch s neskrotnými túžbami a predstavami hovorí, že bežia, bežia, ale mimo cesty. Chcu, chcu, a sú stále nespokojní. Ale je tu aj druhý extrém, druhý problém a to je ľudská lenivosť a malomyselnosť. Po prvotných neúspechoch sa človek prestane namáhať, alebo žije bez isky, bez „ducha“... Začne si odkladať, to čo treba urobiť, zmenšuje plány a znižuje latku. Napokon je jeho latka taká nízka, ako to ktosi ironicky povedal, že ju aj pes prekročí.

Ježiš sa v rozhovore s učiteľom zákona zaoberá práve touto otázkou, ktorá sa týka nás všetkých: Ako mám správne žiť? Čo mám robiť, aby sa môj ľudský život vydaril? Zarábať peniaze a mať vplyv na to nestačí: človek môže byť veľmi bohatý, a predsa môže žiť mimo opravdivého života, robiť nešťastným seba i druhých. Človek môže mať moc, a pritom

viac rúcať ako budovať. Ako sa teda mám naučiť stať sa spokojným človekom?

Už vo svojej otázke učiteľ zákona vyslovuje jeden predpoklad, na ktorý dnes zvyčajne už nemyslíme: Aby sa mi vydaril tento život, musím uprostred neho kráčať k večnému životu. Musím myslieť na to, že Boh mi v tomto svete zveril nejakú úlohu a že sa ma raz bude pýtať na to, čo som zo svojho života urobil. Veľa ľudí dnes tvrdí, že myšlienka na večný život ľuďom bráni v tom, aby správne a rozumne konali na tomto svete. No opak je pravdou: Ak stratíme z očí Božie kritérium, kritérium večnosti, potom nám ako vedúca línia nezostáva nič iné iba egoizmus. Naše osobné ja, naše chute a túžby nás budú viesť. Keď ale budujeme svoj život tak, že bude mŕtvy obštat pred Božím pohľadom, potom sa tento život stane aj pre druhých viditeľným odbleskom Božej dobroty. A tak sa prvým pravidlom stáva: Nežij iba pre seba, žij pred Božím pohľadom, žij tak, aby sa na teba Boh mohol pozerieť a aby si raz mohol byť naveky privítaný v spoločnosti Božej a jeho svätých.

Niekedy tento spôsob života pred Bohom, pred jeho tvárou a podľa jeho vôle, sa môže stať mimoriadne ťažkým. Môže sa stať, že človeka ubíjajú rozličné choroby a prekážky. Inému robí život neznesiteľne ťažkým chudoba. A ďalší stratí ľudí, od lásky ktorých závisel jeho život. A tak sa možno stretnúť s rozličnými druhmi nešťastí. A je tu veľmi veľké nebezpečenstvo, že človek zatrpkne a povie: Keby ma Boh mal rád, mal ma stvoriť inak, mal mi dať iné vlastnosti a iné životné okolnosti.

Takéto rozhorčenie voči Bohu je celkom pochopiteľné a niekedy sa zdá byť takmer nemožné súhlasiť s Bohom. Kto sa však takejto vzbure poddá, otrávi si život. Vnútorne ho bude zožírať jed odmietania, jed hnevu voči Bohu a voči svetu. No Boh od nás zároveň očakáva preddavok dôvery. Hovorí nám: Viem, že mi teraz nerozumieš. Ale aj tak mi dôveruj, aj tak mi ver, že som dobrý a naber odvahu žiť z tejto dôvery. Potom objavíš, že za tvojím utrpením, za ťažkosťami tvojho života sa skrýva láska. Potom spoznáš, že práve tým som ti preukázal dobro. Je veľa príkladov zo života svätých a významných ľudí, ktorí sa odvážili takto dôverovať a práve tak našli v tej najväčšej temnote pravé šťastie – pre seba i pre druhých.

Mário Orbán

Eucharistia - (ne)vratné darovanie

Daroval si mi svoj život, Pane, svoju bolesť, utrpenie i zomieranie. Ba ešte viac, vstal si z mŕtvych, aby si sa mi vzápätí mohol vydať úplne. Riskuješ hrdosť, slávu, múdrosť, veľkosť... Všetko je nepodstatné, ak ide o lásku! V tom geste ťa nikdy nepochopím. Len v Eucharistii ma postupne privykáš vidieť tvojím pohľadom, chápať tvoju logiku, milovať tvojím štýlom.

Daruješ sa mi na pery, dotýkaš sa môjho vnútra, prenikáš mi ducha. Si mlčaním, ktoré mnou do hĺbky zatrasie. Na nič sa nepýtaš, ale všetko ti zverím. Nič nevyžaduješ, no zo mňa prúdi odpoveď. Daruješ sa nevratne, a napriek tomu spúšťaš v mojom živote reťaz darovania končiacu sa až v tebe.

Darovala som ti svoje problémy, Pane, svoje hriechy, slabosti, aby som mohla vstať a znovu začať. Aby som ťa mohla prijať úplne. Moja pýcha, sláva, múdrosť... Všetko je zbytočné, ak ide o lásku! Začínam tušiť tvoju logiku.

Darujem sa ti, dotýkam sa teba vo mne. Na nič sa nepýtam. Pochopila som, že už nemám klásť otázky. Zomrel si preto, aby som sa ja darovala.

M. RAUČINOVÁ

Dejiny vraj píšu víťazi, hovorí staré príslovie. Možno aj preto sú popretkávané nespočtým množstvom vodcov. Niektorí boli významní reformátori, iní zase silní velitelia a stratégovia. Tak či onak, všetci mali predsa niečo spoločné - stáli za nimi ľudia, ktorí im verili a podporovali ich.

Nedeľa, ktorá je pred nami, nesie prívlastok „Nedeľa Dobrého pastiera.“ Sám Ježiš sa takto nazval pred svojimi učeníkmi, keď povedal: „Ja som dobrý pastier“. Biblický symbol pastiera stáda použil ako obraz človeka, ktorý vedie iného. Neženie ho pred sebou, ale volá, teda pozýva. Je to vyjadrenie slobodného nasledovania, osobného príkladu a starostlivého vodcovstva, nie egoistického naplnenia ambície vodcu, ako sme toho neraz svedkami v histórii.

Cieľ, ku ktorému spoločne smerujú, je dobrý aj pre pastiera. Boh ako dobrý pastier volá každého spomedzi nás. Tých, ktorí chcú, vedie po ceste, ktorú prešiel on sám v osobe Ježiša Krista. Treba si uvedomiť, že to bola cesta lásky, ktorá so sebou prináša aj bolesť. Po troch rokoch spoločenstva s Ježišom zažili apoštoli bolesť odsúdenia a Golgoty. To všetko však

bolo len cestou. Jej cieľ im fyzicky ukázal samotný Kristus po zmŕtvychvstaní, keď sa im zjavil už ako nový človek. Apoštol Ján rozpráva, že videl nové nebo a novú zem. Je to lákavá perspektíva. Teraz už len vstať a vydať sa na cestu.

Jaroslav Ivančo

O NEZRIADENÝCH ŽIADOSTIACH

1. Kedykoľvek si človek niečo nezriadene žiada, hneď je vo svojom vnútri znepokojený.
2. Pyšní a lakomí nikdy nemajú pokoja, chudobní duchom a pokorní nachodia pravý pokoj.
3. Človek, ktorý sebe ešte celkom neodumrel, ľahko padá do pokušenia a podlieha mu i vo veciach malých a nepatrných.
4. Duchom nestály, telesnosťou ovládaný a k zmyselnostiam náklonný sa ťažko môže celkom odtrhnúť od pozemských žiadostí.
5. A preto často pociťuje smútok, keď sa od nich odpúta; aj ľahko sa rozčuľuje, keď mu niekto odporuje.
6. Ale keď dosiahne, po čom túži, hneď pociť výčitky svedomia, že poslúchol svoju náruživosť, ktorá neprináša hľadané uspokojenie.
7. Opravdivý pokoj srdca dosiahneme vtedy, keď sa vzoprieme náruživostiam, a nie, keď im budeme hovieť.
8. Niet teda pokoja v srdci človeka telesného, ktorý sa zapodieva len vecami vonkajšími; pokoj je len v srdci, ktoré sa horlivo oddáva veciam duchovným.

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

Ak chce niekto preplávať oceán, nestačí mu iba loď, zásoba potravín a pitnej vody, ale musí rozumieť pravidlám námornej plavby, kompasu na palube, ovládať vysielacku a vyznať sa aj vo hviezdach nad hlavou.

Musí poznať svoje miesto na súradniciach severnej i južnej šírky a východnej i západnej dĺžky, aby v prípade núdze bol schopný udať svoju polohu.

Každý z nás pláva v čase svojej existencie. Tu sú zbytočné potravinové zásoby aj vysielacka.

Buďme múdri. Aj v čase sa dá zablúdiť.

Inými slovami...

*Boh je tvorcom času i večnosti.
Prvý nám už, ďal., druhú pripravil.
Pri hľadaní svojho miesta v prítomnosti
je vhodné
riadiť sa podľa jeho súradníc.*

Max Kašparů „Inými slovami“

Sväté omše v týždni po 4. Veľkonočnej nedeľi

15.IV. utorok

18.00 na úmysel (p. Keráková)

16.IV. streda

18.00 + František Lenkhart, manž. Mária a rodičia

18.IV. štvrtok

18.00 + Mária Kulifajová a zať Ján

19.IV. sobota

18.00 + Michal Vavrinčík, rodičia a nevesta Mária

Upratovanie kostola č.d. 421 – 456

20.IV. 5. Veľkonočná nedeľa

8.00 + Štefan Kulifaj, manž. Anna dc. Anna
9.15 za farníkov

Liturgický kalendár

14.IV. pondelok	sv. Lidvina, panna
15.IV. utorok	sv. Teodor, bl. Damián de Veuster, kňaz
16.IV. streda	sv. Galína, mučenica
17.IV. štvrtok	sv. Rudolf, mučeník
18.IV. piatok	sv. Antúza, panna
19.IV. sobota	sv. Lev IX., pápež

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľuďí...

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami

(Jn 1, 1 - 4. 14).

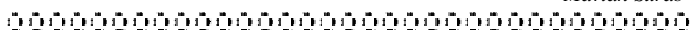
Vzdelanie

Na rozdiel od ostatných troch evanjelistov, Ján na začiatku svojej knihy ponúka čitateľom krásnu teologickú úvahu o tom, ako sa večné Slovo stalo človekom. Naznačil tým pre budúce časy, že rozprávanie o Ježišovi nebude len faktografické s popisom udalostí, ale že bude mať aj hlboký filozoficko - teologický rozmer. Dejiny kresťanstva nám to dokazujú. Sú spojené s nepredstaviteľným množstvom odbornej teologickej literatúry. Celé pokolenia ľudí môžu mať účasť na múdrosti vzdelancov, svätcov, alebo teológov. Aj preto sa môžu v každej dobe kresťania primerane vzdelávať a aspoň trocha zakúsiť z krásy teologickej vedy.

Môžeme sa pýtať: vieme si obhájiť svoju vieru a všetko to, čo s ňou súvisí? V komunikácii s ľuďmi sa často rozprávame aj o náboženských otázkach. Aj keď je vždy na prvom mieste svedectvo vlastného života, predsa by sme na otázky ľudí mali vedieť vhodne a rozumne odpovedať. Nám možno stačí, že poznáme základné piliere našej viery, ktoré sú tak geniálne a jednoducho zaznačené v modlitbách Verím v Boha, Otče náš, Zdravas Mária, alebo numericky zoradené v desiatich Božích prikázaniach, v šiestich hlavných pravdách, alebo v siedmich sviatosťiach. Ľudia však niekedy od nás čakajú širšie vysvetlenie svojich otázok a problémov. Dôvodom je aj to, že dnes je „náboženský trh“ veľmi rozmanitý. Ľuďom sa ponúkajú rozličné náboženské myšlienky, od nerozumných a zničujúcich, až po zmysluplné a oslobodzujúce. Tento priestor nie je obsadený len „serióznymi“ svetovými náboženstvami, ale aj sektármi a nadšencami, ktorí sa pokladajú za novodobých prorokov a mesiášov. Ľudia sa s nimi stretávajú a neraz im aj uveria. Pre vzdelaného kresťana sa ponúka interesantný priestor, aby ľuďom pomohol rozlíšiť pšenicu od kúkoľu, pravdu od kľamstva.

Naša doba má aj svoje veľké témy, ktoré ľudí zaujímajú a hľadajú na ne odpovede. Dnešnými témami sú: vojny; násilie a terorizmus vo svete; rozdelenie sveta na chudobných a bohatých; ak je Boh, prečo sú na svete vojny a nespravodlivosti; ekologické problémy; duchovnosť človeka a materiálnosť; genetické manipulácie; morálne otázky súvisiace so životom a smrťou; sexuálna orientácia ľudí; otázka budúcnosti; dobytvanie vesmíru; napätia medzi svetovými náboženstvami; posmrtný život. Sú to veľké témy, ku ktorým sa vyjadruje každý, kto niečo vo svete znamená. Mali by sme sa k nim vedieť vyjadriť aj my z pohľadu kresťanského učenia. Nie je to zaiste absolútna a globálna požiadavka, ktorú treba dať na prvé miesto. Mnoho kresťanov žije na úrovni a oni nemusia túžiť po nejakom hlbšom vzdelávaní. Práve svojou jednoduchosťou života dokážu urobiť veľmi veľa. Na druhej strane treba vedieť aj rozumnými argumentmi, pomocou Božieho zjavenia, teológie, dejín sveta a ľudských poznatkov, objasňovať, prečo veríme a ako vysvetľujeme problémy dnešného sveta.

Marián Šuráb

„Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn. 15,13)

Predstavím si, že som vyšiel na vrch Kalvárie a tam stojí opustený Ježišov kríž.

Ešte vidieť na ňom prischnutú krv...

Sadnem si pod Kristov kríž a snažím sa privrieť svoje oči a uvedomiť si, že som tak blízko pri najväčšom znamení skutočnej lásky...

Som rád, že i v túto chvíľu môžem byť pod tým krížom...

Mám teraz čas, aby som sa tu pod krížom

učil a prijímal skutočné znamenie lásky...

Zrazu počujem vo svojej duši hlas: „Hľadáš lásku? Chceš jej rozumieť? Chceš ju uskutočniť? Chceš sa jej naučiť? Pod... pod sem, pod tento Kristov kríž.“

Zahľadím sa na Ježiša. Lebo takto treba rozumieť lásku...

Dívam sa na teba, Ježišu, a chcel by som mať srdce väčšie, chcel by som mať sviežu myseľ, aby som sa naučil chápať, rozumieť láske, aby som prijímal lásku tak, ako mi ju zjavuješ. Ty si nás miloval až do krajnosti.

Ty si neprestal milovať ani vtedy, keď sme ťa nemilovali a nestáli o tvoju lásku...

Ty si nám zo svojho kríža povedal: „Môžeš sa mi azda vysmiať, môžeš o mne pochybovať, môžeš ma odmietnuť, ale jedno nemôžeš - a môj kríž ti to bude vždy hlásať - nemôžeš spôsobiť, aby som ťa prestal milovať!“

Nechápem to, Pane.

Ako by som aj bol schopný chápať tvoju lásku?!

A predsa som pozvaný k tomu, aby som miloval tvojou láskou! Ty vieš, Pane, že by som vedel mať rád tých, ktorí mňa majú radi... ale neviem mať rád tých, ktorí o mňa nestoja, ktorí sa mi vysmejú, ktorí ma podrazia, zrania, ktorí štvú neraz proti mne...

Mnohokrát akoby som strácal zmysel, prečo ich mať rád...

Ale keď pozerám na teba, viem, že nemôžem mať iné východisko ako tu - pod tvojim krížom - sa učiť,

že jedině, ako sa možno zachovať voči týmto ľuďom, je: učiť sa milovať ich tvojou láskou...

Pane, neraz spievame, že náš svet má iba s láskou nádej, neraz počujeme, že zmeniť možno iba toho, koho milujeme, - ale ako často skusujeme, že je to také ťažké...

Často sa zdá, že je to nad naše sily.

Tak ľahko sa dáme odradiť,

znervózniť,

znechutiť,

keď si nerozumíme - možno s rodičmi,

možno s priateľmi, možno, keď nejde niečo podľa našich predstáv...

Áno, Pane, musím si priznať:

neviem milovať láskou, k akej si ma povolal, som na to slabý.

Ty vieš, koľkokrát som sa usiloval, koľkokrát som mal radosť z toho, že sa mi to darí...

Potom som znova zlyhal.

„Prosím ťa, ak hľadáš život, no ty mi hovoríš, keď sa pozeráš na mňa z kríža so zakrvaveným pohľadom: ak hľadáš šťastie, zostaň v mojej láske!

Uč sa milovať ako ja milujem.“

Ba ty, Pane, mi to dávaš príkazom, keď v posledný večer svojho života pri Eucharistii vyslovíš:

„Toto vám prikazujem, aby ste sa navzájom milovali ako som

vás ja miloval!“

To mi odkrýva možnosť milovať ako ty, a predsa by som mohol povedať - a právom: Pane, ja nie som ty, aby som miloval tvojou láskou... Ty však hovoríš: „Vezmi a jedz, toto je moje telo...“

Chápeš k čomu ťa volám, keď hovorím: „Všetci vezmite a jedzte...“?

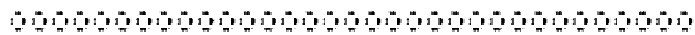
Vezmi a jedz, aby som bol ja v tebe, aby bol v tebe život, aby si bol schopný milovať mojou láskou...

Ježišu, ďakujem ti - nielen za tieto slová, ale za to, že mi dennodenne od svojho oltára ústami kňaza hovoríš:

„Pod', tu je život, vezmi a jedz, aby si bol schopný milovať, schopný žiť lásku, schopný dávať svoj život...“

Daruj mi, Pane, svojho Ducha...

Jozef Šuppa, SJ „V dnešný večer- meditácie“

CHROBÁK Včera som uvidel v našej kúpeľni chrobáka. Bezmocne plával vo vedre, spolovice naplnenom vodou. Povedal som si: „Ak tento chrobák prežije vo vedre 24 hodín, zachránim ho a dám mu slobodu.“

Po 24 hodinách som sa šiel naň pozrieť. Stále bol tam, no nehýbal sa. Myslel som si, že je už mŕtvy a vyčítal som si, že som mu včera nepomohol. Keď som však pohol vedrom, aj on sa začal hýbať. Vybral som ho teda z vedra a chcel vyniesť von. Pretože bol už večer, dvere sme mali zamknuté. Kým som ich chcel odomknúť, chrobák roziahol krídla a odletel. Bolo mi ho ľúto. Keby bol počkal, kým vyjdeme von, mohol byť slobodný. Mohol odletieť do záhrady, kde by si našiel dostatok potravy a mohol žiť. Ale dnu asi zomrie od hladu.

Vrátil som sa do izby a uvedomil si, že som vlastne ako ten chrobák. Robím presne to, čo on. Veľmi často sa stáva, že keď prosím o Božiu pomoc, dávam mu hranice ako a kedy mi môže pomôcť. A keď je už pomoc na dosah, vezmem všetko do svojich rúk a konám podľa svojich predstáv. Často zabúdam na to, že plán, ktorý mi pripravil Boh, je pre mňa ten najlepší. Chce ma vrátiť do záhrady plnej krásnych kvetov. Ja mu však uletím tesne pred cieľom. Strácam požehnanie, ktoré by som dostal, keby som čakal a dôveroval mu.

Závislosť od Boha nie je známkou slabosti. Svedčí o tom, akí silní v skutočnosti ste.

Neznámy autor

**sv. Luigi Scrosoppi
3.apríl**

Medzi piatimi novými svätcami, ktorých kanonizoval Ján Pavol II., bol aj friulský kňaz Luigi Scrosoppi, zakladateľ Kongregácie sestier Božej prozreteľnosti sv. Gaetana z Thiene. „Chcem sa posvätiť, Pane, a posvätiť tak aj ostatných,“ bolo motto tohto obdivovateľa sv. Františka z Assisi, ktorého zmysel pre charitu inšpiroval po celý život.

Sv. Luigi sa narodil v severotalianskom Udine roku 1804. Nasledoval príklad svojich dvoch bratov a vstúpil

do seminára. Mal len 23 rokov, keď prijal kňazskú vysviacku a začal pôsobiť v Kostole sv. Márie Magdalény vo Friuli, ku ktorému patrilo filipské oratórium. Luigi túžil stať sa kapucínom, no napokon nasledoval pátra Carla, ktorý vo Friuli viedol Kongregáciu sv. Filipa Neriho. Jeho kňazský život sa neobmedzoval iba na pastoráciu. Oblasť stíhala jedna pohroma za druhou - neúroda, choroby dobytka, povodne, osýpky a týfus zanechávali veľa nevinných obetí. V Udine otvorili bratia z filipskej kongregácie dom pre osirelé dievčatká, kde im poskytovali jedlo a šaty, ale aj základné vzdelanie a naučili ich šiť a vyšívať. Roku 1829 sa zástupcom riaditeľa tohto strediska stal sv. Luigi. To bolo pravé miesto pre svätého tvrdohlavca, ktorý bol neoblomný, najmä pokiaľ išlo o práva vydedencov spoločnosti, chudobných a detí. Začínal od nuly, ale veril v Božiu prozreteľnosť, ktorá na seba nenechala dlho čakať. Samozrejmy, neostával pasívny, ale sám obchádzal bohatších a pýtal príspevok pre svoje chovanice. Raz, keď mu istý muž v rozčúlení vylepil zaucho, sv. Luigi pokojne konštatoval: „Tak to bolo pre mňa, a čo mi dáš pre moje dievčatká?“ Vďaka tejto neoblomnosti, ale aj pokore, sa dielo utešene rozrastalo. Vernými spoločníčkami na svätej ceste sv. Luigiho boli sestry Božej prozreteľnosti. Prvými členkami spoločenstva boli friulské dobrovoľníčky, z ktorých sa roku 1845 zrodila nová kongregácia. Dušou kapucín, no telom nasledovník sv. Filipa páter Luigi im dal do vienka vieru v Prozreteľnosť a lásku k chudobným. Sestry boli predovšetkým veľmi praktické ženy, ktoré dokázali uplatniť všetky dary svojej osobnosti. Keď to bolo potrebné, išli navštevovať chorých, učili sa posunkovú reč, základy ošetrovateľstva a starostlivosti o psychicky chorých.

Posledná etapa života sv. Luigiho bola podľa jeho slov „noviciátom pre nebo“. Ťažká choroba by iného pripútala na lôžko, no svätec ešte musel dokončiť začatú prácu. Zomrel na Zelený štvrtok 3. apríla 1884. O jeho diele pre celú spoločnosť písali miestne katolícke i antiklerikálne denníky. Sv. Luigi sa stal patrónom chudobných, ale aj chorých na aids, keď sa v roku 1996 vyliečil na jeho príhovor mladý zambijský seminarista z Oratória sv. Filipa Neriho v Oudtshoorne Peter Chungu Shirima. Svedectvo podpísalo trinásť osôb, medzi nimi dvaja nekatolícki lekári, ktorí potvrdili diagnózu aids a terminálne štádium choroby prejavujúce sa ťažkou poruchou obličiek. Dnes je Shirima znovu zdravý a naplno sa zapája do služby Cirkvi podľa vzoru sv. Luigiho.

Spracovala Katarína Žáková

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku